

prof. Ing. Dr. techn. Rudolf Vondráček

Rudolf Vondráček se narodil dne 5. března 1881 v Sobotce. Po maturitě na královéhradecké reálce byl v letech 1897-1902 posluchačem chemie na české technice v Praze. Po ukončení studia krátce působil jako chemik železáren a správce smaltovny v Komárově u Hořovic. Na podzim roku 1903 se vrátil na pražskou českou techniku jako asistent ústavu chemické technologie a metalurgie. V roce 1904 byl promován doktorem technických věd. O tři roky později odešel z Prahy do Patentního úřadu ve Vídni, kde zůstal až do roku 1918.

Mezitím se habilitoval na české technice v Brně, kde externě přednášel již před 1. světovou válkou. Mimořádným profesorem byl jmenován v roce 1919 (s účinností od 1. prosince 1918). Jednalo se o první profesorské jmenování na tuto školu po vzniku samostatné republiky. Řádným profesorem se stal v roce 1920.

Po nástupu na školu začal profesor Vondráček budovat Ústav chemické technologie II. Rozvinul rozsáhlou činnost nejen v chemii a technologii paliv, ale též v oboru metalurgie a metalografie a v aplikaci fyzikální chemie při řešení technologických výpočtů. Zabýval se výzkumem domácího uhlí, přičemž experimentální cestou dospěl k matematickému vztahu o souvislosti chemického složení paliva s jeho výhřevností. Podrobně se zabýval i gbelským zemním plynem a ropou a dále např. korozi kovů. Spolupracoval s hutním průmyslem, zejména s Vítkovickými železárnami. Výsledky svého vědeckého bádání publikoval česky, německy, francouzsky a anglicky.

Je autorem či spoluautorem více než 60 vědeckých prací. Za svého působení na brněnské technice byl dvakrát zvolen děkanem odboru chemického inženýrství, a to v letech 1920/1921 a 1930/1931. Funkci rektora školy zastával ve studijním roce 1935/1936. Zemřel dne 12. června 1938 v Brně.